KOMISIJAS DELEĢĒTĀ REGULA (ES) 2019/1867

(2019. gada 28. augusts),

ar ko, nosakot vienotas likmes finansējumu, papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1303/2013

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1303/2013, ar ko paredz kopīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu, Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1083/2006 ([1]), un jo īpaši tās 67. panta 5.a punktu,

tā kā:

(1) Lai vienkāršotu Eiropas Reģionālās attīstības fonda (ERAF), Eiropas Sociālā fonda (ESF), Kohēzijas fonda, Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fonda (EJZF) finansējuma izmantošanu un mazinātu administratīvo slogu un kļūdu risku, ir lietderīgi noteikt vienotu likmi tehniskās palīdzības ietvaros atbalstīto darbību izmaksu atlīdzināšanai vienam vai vairākiem saņēmējiem bez vajadzības likmi pamatot. Tas attiecas arī uz gadījumiem, kad vadošā iestāde vai maksājumu aģentūra, vai cita struktūra īsteno tehniskās palīdzības darbības.

(2) Vienotās likmes līmenis ir balstīts uz robežvērtībām un faktisko piešķīrumu tehniskajai palīdzībai programmās, kā arī datiem par līdzekļu apguvi iepriekšējos plānošanas periodos. Vienotas likmes atlīdzības metodes izmantošana neietekmē pieņemtajās programmās tehniskajai palīdzībai paredzēto finansiālo piešķīrumu. To var izmantot arī programmās, kas tiek atbalstītas no vairākiem fondiem, pat ja tehniskās palīdzības prioritāte saņem atbalstu no cita fonda, nevis tā, kas sniedz atbalstu prioritātēm, kas nav tehniskā palīdzība vienā un tai pašā programmā.

(3) Turklāt, lai veicinātu finanšu pārvaldību pašreizējā plānošanas kārtībā, attiecībā uz ERAF, ESF un Kohēzijas fondu, kā arī EJZF būtu jānosaka, ka likmes piemērošanas pamats ir attiecināmie izdevumi saskaņā ar prioritārajiem virzieniem, izņemot programmas tehniskās palīdzības prioritāro virzienu, kurā izmanto šo vienotas likmes atlīdzības metodi. Tāpēc šo vienoto likmi neizmanto, ja programma attiecas tikai uz tehnisko palīdzību. Turklāt, ja tiek izmantota šī vienotas likmes atlīdzības metode, programma attiecībā uz iepriekšminētajiem fondiem nav jāgroza.

(4) Jāprecizē, ka vienotās likmes piemērošanas pamats ir attiecināmie izdevumi, par kuriem vadošā iestāde vai attiecīgā kontroles struktūra ir pabeigusi pārvaldības pārbaudes vai – ELFLA gadījumā – attiecīgās administratīvās pārbaudes.

(5) Lai izvairītos no dubultas finansēšanas riska gadījumos, kad dalībvalstis izmanto minēto iespēju, vienotas likmes finansējums būtu jāattiecina tikai uz tiem izdevumiem, par kuriem pārvaldības pārbaude veikta pēc šīs regulas stāšanās spēkā un pēc tam – līdz attiecināmības perioda beigām. Šā paša iemesla dēļ vienotas likmes finansējums ELFLA gadījumā būtu jāattiecina tikai uz tiem izdevumiem, par kuriem administratīvās pārbaudes veiktas no Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1306/2013 ([2]) 39. pantā paredzētā lauksaimniecības finanšu gada sākuma, proti, no 2019. gada 16. oktobra vai no kāda nākamā lauksaimniecības finanšu gada un pēc tam – līdz attiecināmības perioda beigām. Lai nodrošinātu pareizu finanšu pārvaldību, dalībvalstīm ir jāpārliecinās, ka summas, ko atlīdzina vienotas likmes finansējuma veidā, tiek aprēķinātas, pamatojoties uz likumīgiem un pareiziem netehniskās palīdzības projektu izdevumiem.

([1]) OV L 347, 20.12.2013., 320. lpp.

([2]) Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regula (ES) Nr. 1306/2013 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību un Padomes Regulu (EEK) Nr. 352/78, (EK) Nr. 165/94, (EK) Nr. 2799/98, (EK) Nr. 814/2000, (EK) Nr. 1290/2005 un (EK) Nr. 485/2008 atcelšanu (OV L 347, 20.12.2013., 549. lpp.).

(6) Vienotas likmes finansējuma mehānismu var izmantot tikai grāmatvedības gados, kas šīs regulas spēkā stāšanās dienā vēl nav noslēgti. Lai varētu veikt pārbaudes par vienotas likmes finansējuma aprēķināšanas pamatu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 9. un 47. pantu, ELFLA gadījumā vienotas likmes finansējuma mehānismu var izmantot tikai attiecībā uz izdevumiem, kas radušies no tā lauksaimniecības finanšu gada sākuma, kurš sākas 2019. gada 16. oktobrī, vai no kāda nākamā lauksaimniecības finanšu gada.

(7) Lai šajā regulā paredzētos pasākumus piemērotu nekavējoties un tos izmantotu pietiekami agri kārtējā grāmatvedības gadā un – ELFLA gadījumā – lauksaimniecības finanšu gadā, kas sākas 2019. gada 16. oktobrī, šai regulai būtu jāstājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Priekšmets

1. Šī regula nosaka vienotas likmes finansējumu, ko vadošā iestāde izmanto, lai vienam vai vairākiem saņēmējiem vienas programmas ietvaros atlīdzinātu to darbību izmaksas, kas finansētas saskaņā ar prioritāro virzienu, kurš saistīts ar tehnisko palīdzību pēc dalībvalstu iniciatīvas.

2. Attiecībā uz ELFLA šī regula nosaka vienotas likmes finansējumu, ko maksājumu aģentūra vai cita struktūra, kas minēta Regulas (ES) Nr. 1306/2013 7. panta 1. punktā, izmanto, lai vienam vai vairākiem saņēmējiem vienas programmas ietvaros atlīdzinātu pēc dalībvalstu iniciatīvas veikto tehniskās palīdzības darbību izmaksas. Ja maksājumu aģentūra vai cita struktūra tehniskās palīdzības darbības veic tieši, atlīdzību par minēto darbību izmaksām var noteikt arī uz šā vienotas likmes finansējuma pamata.

2. pants

Vienotas likmes finansējums

1. Kopējo summu, kas atlīdzināma par darbībām, kuras finansētas saskaņā ar prioritāro virzienu, kurš saistīts ar tehnisko palīdzību programmā, var aprēķināt kā vienotu likmi no izdevumu summām par darbībām saskaņā ar programmas prioritārajiem virzieniem, kuri nav saistīti ar tehnisko palīdzību. ELFLA tehnisko palīdzību var aprēķināt kā vienotu likmi no izdevumu summām par darbībām saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1305/2013 ([3]) III sadaļas I nodaļā minētajiem lauku attīstības pasākumiem.

2. Programmām, ko atbalsta ERAF, ESF, Kohēzijas fonds vai ELFLA, šī vienotā likme ir 4 %, un programmām, ko atbalsta EJZF, 6 %. Programmām, ko ERAF atbalsta saskaņā ar Eiropas teritoriālās sadarbības mērķi, vienotā likme ir noteikta 6 % apmērā. Aprēķināto summu var atlīdzināt vienam saņēmējam vai sadalīt atlīdzināšanai vairākiem saņēmējiem.

3. No grāmatvedības gada, kurš sākas 2019. gada 1. jūlijā, vai no kāda nākamā grāmatvedības gada vienotas likmes aprēķina pamatā var iekļaut tikai tos izdevumus, par kuriem pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas ir veiktas pārvaldības pārbaudes saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1303/2013 125. panta 4. punkta a) apakšpunktu. ELFLA gadījumā vienotās likmes aprēķina pamatā var iekļaut tikai tos izdevumus, par kuriem no lauksaimniecības finanšu gada, kurš sākas 2019. gada 16. oktobrī, vai no kāda nākamā lauksaimniecības finanšu gada veiktas administratīvās pārbaudes saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 59. pantu.

4. Gadījumos, kad izmanto šo vienotas likmes finansējumu, to piemēro tikai līdz tehniskās palīdzības izmaksu atlīdzināšanai atvēlētā attiecināmības perioda beigām un ELFLA gadījumā visā attiecīgajā lauksaimniecības finanšu gadā.

([3]) Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regula (ES) Nr. 1305/2013 par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1698/2005 (OV L 347, 20.12.2013., 487. lpp.).

3. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.*

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2019. gada 28. augustā

Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs
Jean-Claude JUNCKER